

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 20.10.2004
KOM(2004) 681 endelig

**KOMMISSIONENS MEDDELELSE
TIL RÅDET OG EUROPA-PARLAMENTET**

om Kommissionens beslutninger af 20. oktober 2004 om Belgiens, Estlands, Frankrigs, Letlands, Luxembourgs, Portugals, Den Slovakiske Republiks og Finlands nationale planer for tildeling af drivhusgasemissionskvoter i medfør af direktiv 2003/87/EF

1. INDLEDNING

Bekæmpelse af klimaændringerne er en central målsætning for Den Europæiske Union. EU vil bidrage hertil ved at indfri sine forpligtelser under Kyoto-protokollen - en multilateral aftale om løsning af dette globale problem gennem multilateralt samarbejde. EU har i snævert samarbejde med medlemsstaterne, industrien, civilsamfundet og forskningen udarbejdet et europæisk klimaændringsprogram (ECCP), som skal hjælpe med at finde frem til, hvordan Kyoto-forpligtelserne kan indfries på en omkostningseffektiv måde. Et vigtigt forslag fra ECCP gik ud på at skabe en EU-dækkende emissionshandelsordning, som kunne hjælpe EU med at reducere drivhusgasemissionerne. I 2003 vedtog Rådet og Parlamentet direktiv 2003/87/EF, hvorefter der skal indføres EU-dækkende emissionshandel fra januar 2005.

Den første fase af EU's emissionshandel omfatter CO₂-emissioner fra over 12 000 anlæg. Medlemsstaterne skal hver udarbejde en national tildelingsplan for tildeling af omsættelige kvoter og forelægge Kommissionen planen til vurdering. Planerne skal være baseret på objektive og gennemsigtige kriterier, herunder kriterierne i bilag III. Kommissionen kan helt eller delvis afvise planer, der ikke opfylder disse kriterier. For at hjælpe medlemsstaterne med at forberede deres planer har Kommissionen opstillet retningslinjer¹ for anvendelsen af direktivets kriterier.

Denne meddelelse tager udgangspunkt i KOM(2004) 500², som forklarer baggrunden for Kommissionens beslutninger om Danmarks, Tysklands, Irlands, Nederlandenes, Østrigs, Sloveniens, Sveriges, og Det Forenede Kongeriges tildelingsplaner, og gør rede for Kommissionens vurdering af yderligere otte nationale planer. Et af formålene med, at Kommissionen ifølge direktivet har ansvaret for at vurdere de nationale tildelingsplaner, er at sikre, at direktivets kriterier er blevet anvendt korrekt ved fordelingen af omsættelige kvoter, inden handelen tager sin begyndelse. Med et indre EU-marked og en EU-dækkende emissionshandelsordning er det vigtigt at træffe forholdsregler mod konkurrenceforvridninger som følge af fejlagtig anvendelse af direktivets eller traktatens bestemmelser. Da dette er første gang, der er tale om EU-dækkende emissionshandel, betragtes den første handelsperiode, fra 2005 til 2007, som en "lærefase". Det er i alle medlemsstaternes interesse, at denne ordning bidrager til at opfylde EU's klimamål, og at det sker på en omkostningseffektiv måde. Udsteder medlemsstaterne flere kvoter end nødvendigt til dækning af den forventede mængde emissioner fra de omfattede anlæg, vil direktivet kun resultere i få eller slet ingen miljøfordele. Dette ville hæmme udviklingen af renere og ny teknologi og underminere etableringen af et dynamisk og likvidt marked.

2. ANTALLET AF FORELAGTE TILDELINGSPLANER

Den 14. oktober 2004 havde 22 medlemsstater forelagt Kommissionen en national tildelingsplan. Otte heraf blev vurderet i juli 2004 og yderligere otte (Belgien, Estland,

¹ Meddelelse om retningslinjer for medlemsstaternes anvendelse af kriterierne i bilag III til direktiv 2003/87/EF om en ordning for handel med kvoter for drivhusgasemissioner i Fællesskabet og om ændring af Rådets direktiv 96/61/EF, samt om betingelserne for påberåbelse af force majeure, KOM(2004) 830 endelig, 7.1.2004.

² Meddelelse om Kommissionens beslutninger af 7. juli 2004 om Østrigs, Danmarks, Tysklands, Irlands, Nederlandenes, Sloveniens, Sveriges og Det Forenede Kongeriges nationale planer for tildeling af drivhusgasemissionskvoter i medfør af direktiv 2003/87/EF.

Frankrig, Letland, Luxembourg, Portugal, Den Slovakiske Republik og Finland) er tilstrækkeligt detaljerede til at Kommissionen kan afgøre, om de er forenelige med direktivet. Disse yderligere otte planer tegner sig for ca. 15 % af den anslåede samlede kvotemængde for den første handelsperiode, og udgør sammen med de første otte planer hen ved 60 % af den mængde, der ventes sat i omløb.

3. VURDERING AF DE NATIONALE TILDELINGSPLANER

Hver enkelt plan er blevet vurderet på en måde, som er helt i overensstemmelse med de beslutninger, der blev vedtaget for de første otte medlemsstater den 7. juli 2004, og som der er gjort rede for i KOM(2004) 500.

Ved analysen af planerne inddelte Kommissionen igen de elementer, som den anså for at stride mod et eller flere af direktivets 11 kriterier, i følgende kategorier: overensstemmelse med den enkelte medlemsstats forpligtelser efter Kyoto-protokollen ("bestræbelser hen imod Kyoto-målet"); efterfølgende tilpasninger (*ex-post adjustments*); regler om overdragelse; udformning og forvaltning af reserver til nytillkomne (ny produktionskapacitet). I nogle af de planer, der er omfattet af denne anden række beslutninger, har Kommissionen endvidere påvist uoverensstemmelser med vurderinger i medfør af beslutning 280/2004/EF. Der gøres nærmere rede for hver af disse kategorier i de følgende afsnit.

3.1. Overensstemmelse med vurderinger i medfør af beslutning 280/2004/EF

I medfør af beslutning 280/2004/EF³ vurderer Kommissionen årligt medlemsstaternes faktiske og forventede emissioner, under ét, pr. sektor og pr. gas. Disse vurderinger forberedes i nært samarbejde med medlemsstaterne. I Retningslinjerne hedder det: 'Der skønnes ikke at være overensstemmelse, hvis en medlemsstat havde til hensigt at tildele en samlet mængde kvoter, der er højere en de omfattede anlægs faktiske og beregnede emissioner som anført i vurderingen for den relevante periode'.

Kommissionen finder, at Estlands, Letlands og Den Slovakiske Republiks planer er i overensstemmelse med kriterium 2) i betragtning af den reducerede samlede kvotemængde i de tre planer.

3.2. Overensstemmelse med bestræbelserne hen imod Kyoto-målet

Belgien og Luxembourg har til hensigt at købe i alt mindst 56 mio. Kyoto-enheder⁴. Portugal tilkendegiver, at det har til hensigt at købe Kyoto-enheder, men da det ikke har kvantificeret dem i planen, er de ikke taget i betragtning ved vurderingen af planen.

Kommissionen har baseret sin vurdering på de otte elementer, der er beskrevet i KOM(2004) 500.

³ Europa-Parlamentets og Rådets beslutning nr. 280/2004/EF af 11. februar 2004 om en mekanisme til overvågning af emissioner af drivhusgasser i Fællesskabet og til gennemførelse af Kyoto-protokollen, EUT L 49 af 19.2.2004, s. 1.

⁴ Luxembourg – 15 millioner, Belgien – mindst 41 millioner.

Belgien har til hensigt at købe mindst 41 mio. Kyoto-enheder og har gjort mærkbare fremskridt i henseende til de otte elementer, der henvises til i KOM(2004) 500. Således har Belgien på dette stadium disponeret over 120 mio. € til køb af Kyoto-enheder. I betragtning af den reducerede samlede kvotemængde mener Kommissionen ikke, at den belgiske plan strider mod kriterium 1).

Luxembourg har angivet, at det har til hensigt at købe 15 mio. Kyoto-enheder. De luxembourgske myndigheder meddelte den 6. oktober 2004 Kommissionen, at de ville skabe det nødvendige retsgrundlag i loven til omsætning af direktiv 2003/87/EF og oprette en særlig klimafond, disponere over midler til denne klimafond i budgettet for 2005 og udpege miljøministeriet som national myndighed og anmelde den til FN's klimasekretariat. I betragtning af de ovenfor beskrevne ændringer og den reducerede samlede kvotemængde mener Kommissionen ikke, at den luxembourgske plan strider mod kriterium 1).

3.3. Efterfølgende tilpasninger (*ex-post adjustments*)

Sikkerhed er en forudsætning for, at virksomhederne kan have den fornødne tillid til at foretage nye investeringer. Efterfølgende tilpasninger skaber usikkerhed og underminerer derved denne tillid.

Forekom der efterfølgende tilpasninger i de tidligere nationale tildelingsplaner, blev disse afvist i Kommissionens beslutninger herom, truffet den 7. juli 2004. Nogle medlemsstater ændrede i øvrigt deres planer forud for disse beslutninger med henblik på at fjerne efterfølgende tilpasninger, og andre medlemsstater har tilsvarende ændret deres planer for at fjerne efterfølgende tilpasninger inden vedtagelsen af nærværende beslutninger.

3.4. Reserver til nytilkomne

Kommissionen mærker sig, at alle de vurderede planer forudser oprettelse af reserver til nytilkomne.

3.5. Spørgsmål, der er specifikke for visse planer

Finlands plan indeholder en liste over kvotebelagte anlæg, men angiver ikke, hvilke mængder der skal tildeles de enkelte anlæg på Ålandsøerne. Den liste, der kræves ifølge kriterium 10), er derfor ufuldstændig.

Frankrig har meddelt, at det vil medtage yderligere ca. 800 anlæg, ud over det oprindeligt anmeldte antal. Listen er imidlertid ufuldstændig, da andre oplysninger, bl.a. antallet af kvoter, der skal tildeles disse anlæg, endnu ikke er blevet meddelt. Kommissionen finder endvidere, at en andel af den tiltænkte tildeling til en særlig vækstreserve strider mod kriterium 5), da den er baseret på overdrevne vækstprognoser og ville give visse virksomheder eller aktiviteter en uretmæssig fordel.

Tabel 1 nedenfor sammenfatter Kommissionens vurdering og angiver, hvor kriterierne er blevet overtrådt.

Tabel 1

	Belgien	Estland	Finland	Frankrig	Letland	Luxembourg	Portugal	Slovakiet
1) Kyoto								
2) Udviklingen i emissionerne								
3) Potentiale								
4) Anden lovgivning								
5) Ikke-diskriminering				AFVIST				
6) Nytilkomne								
7) Tidlig indsats								
8) Ren teknologi								
9) Høring af offentligheden								
10) Liste over anlæg med angivelse af kvotemængden til hvert anlæg			AFVIST	AFVIST				
11) Konkurrence udefra								
Artikel 10								

DA**DA**